26/02/2021

Για τη μητέρα του Κατουνακιώτη που ευωδίασε αυτοστιγμεί

/ Ορθόδοξες Προβολές

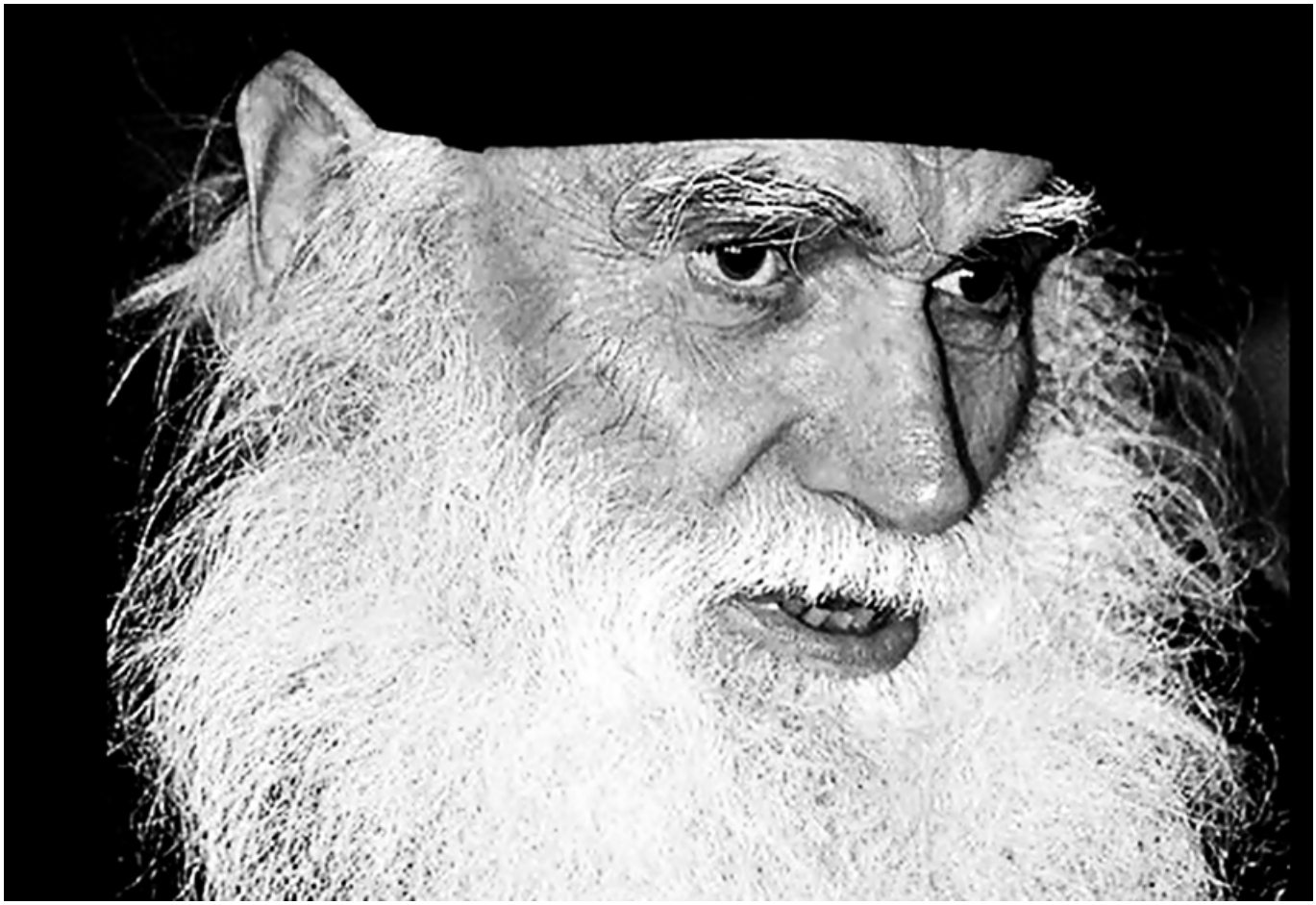

Η κυρία Βικτωρία, με το πέρασμα του χρόνου, απέκτησε πρόβλημα στην καρδιά της.

«Η μητέρα μου ήταν καρδιακή» έλεγε ο παπά Εφραίμ ο Κατουνακιώτης, «και όταν πέθανε η αδερφή της, πολύ στεναχωρήθηκε και τη χτύπησε περισσότερο η καρδιά και την πήγε ο αδερφός μου, ο αξιωματικός, ο Χαράλαμπος, στο νοσοκομείο». Λίγες μέρες μετά, η Βικτωρία εκοιμήθη.

Η μητέρα του Αγίου είχε την επιθυμία, σχεδόν καθόλη τη διάρκεια της ζωής της, να κουρευτεί μοναχή. Η συνεννόηση ήταν ότι θα την κάνουν μοναχή όταν θα κοπιάσει η τελευταία ώρα της, λίγο πριν φύγει από τον κόσμο. Όταν πλησίαζε το τέλος της κυρίας Βικτωρίας, λόγω της καρδιάς της και της αναγκαστικής μεταφοράς της στο νοσοκομείο, ο αδερφός του παπά Εφραίμ, ο Χαράλαμπος, είπε

στη μητέρα του: «Μητέρα, θέλεις να σε κάνουμε καλόγρια;». «Θέλω, παιδί μου». Έστειλε, μάλιστα, ο παπά Εφραίμ από το Άγιον Όρος το σχήμα και το πολυσταύρι. Δύο μέρες πριν κλείσει τα μάτια της, την κούρεψαν καλόγρια. Από Βικτωρία, την είπανε Μαρία.

Στο μεταξύ, ο Άγιος των Κατουνακίων, εκεί μακριά από το Όρος, ήταν σε θέση να γνωρίζει ότι η μητέρα του θα φύγει από τη ζωή. «Μην τη βασανίζετε» είπε, προφητεύοντας την κοίμηση της, «διότι δε θα βγει από το νοσοκομείο ζωντανή». Ο Γέροντας έπεσε μέσα. Πάντοτε έπεφτε μέσα. Τη Μεγάλη Πέμπτη μπήκε η μητέρα του σε κώμα και εφτά η ώρα το πρωί της Μεγάλης Παρασκευής του 1963, έφυγε πια για τους ουρανούς.

Φεύγοντας η ψυχή της μοναχής Μαρίας, της πρώην κυρίας Βικτωρίας, θέλησαν η κόρη της η Ελένη, μαζί με τη Γερόντισσα που είχε αναλάβει τη γιαγιά, να της κάνουν την αναγκαία καθαριότητα, προκειμένου να τακτοποιηθεί η κεκοιμημένη για τα περαιτέρω της κηδείας.

«Χαράλαμπε, βγες έξω» παρακάλεσαν τον γιο της, τον αξιωματικό. «Θέλουμε να την αλλάξουμε». Αμέσως, με το που άρχισαν το άλλαγμα, η Ελένη και η Γερόντισσα αισθάνθηκαν έντονη ευωδία, αλλά δε μίλησαν η μία στην άλλη, αφήνοντας με διάκριση να δουν το πώς θα εξελιχθεί το φαινόμενο.

«Καλά, κι εσείς οι μοναχές βάζετε αρώματα;» είπε με απορία η Ελένη.

«Όχι, κυρία Ελένη» είπε η Γερόντισσα, «δε βάζουμε αρώματα, αυτό που ευωδιάζει εγώ το αισθάνθηκα αμέσως, την ώρα που την άλλαζα. Βγαίνει από το σώμα της μητέρας σας. Περίμενα να το αισθανθείτε κι εσείς, γι’ αυτό δεν έλεγα τίποτε. Αυτό είναι σημάδι αγιότητος. Είναι σημάδι ότι σώθηκε η μητέρα σας».

Φέρανε τον άνδρα της Ελένης κι απόρησε κι εκείνος το πόσο πολύ ευωδίαζε η γιαγιά. Ύστερα, ήρθαν και κάποιες ανιψιές της κεκοιμημένης, της αδερφής της οι κόρες. Λένε οι ανιψιές: «Τόσο άρωμα της ρίξατε;». «Δεν της ρίξαμε τίποτα» είπαν η Ελένη και η Γερόντισσα. «Εδώ, η θεία, η γιαγιά ευωδιάζει!» είπαν ξανά οι ανιψιές.

Ήταν Μεγάλη Παρασκευή και την πήγανε κατόπιν στο μοναστήρι όπου θα ελάμβανε χώρα η Εξόδιος Ακολουθία. «Οι καλόγριες» διηγούνταν ο Άγιος Εφραίμ ο Κατουνακιώτης περί της κοιμήσεως της μητέρας του, «είχαν κάνει τότες τον Επιτάφιο και μού λέει ο ίδιος ο Χαράλαμπος: Τι να σου πω, Εφραίμ! Περισσότερο ευωδίαζε η μητέρα μας, παρά ο Επιτάφιος που είχαν κάνει οι καλογριούλες!».

Όταν έμαθε ότι πλέον κοιμήθηκε η μητέρα του, έσπευσε ο παπά Εφραίμ στο Άγιον Όρος να προσευχηθεί για την ψυχή της. Ήταν, όμως, αχρείαστο, όπως ο ίδιος

εξομολογούνταν. «Τι να πω και τι να ομολογήσω!» έλεγε με θαυμασμό. Πήγε να προσευχηθεί για την ψυχή της μητέρας του, αλλά η Χάρις τον πληροφορούσε κάτι το παράδοξο, όπως, ας πούμε, είναι παράδοξο να κάνεις προσευχή για την ψυχή ενός γνωστού Αγίου. «Όταν προσεύχομαι για τη μητέρα μου, παίρνω, δε δίνω!».

Περιέγραφε το θέμα της μητέρας του, έτσι χαριτωμένα:

«Κι άρχισα και μνησικάκησα κάποια στιγμή προς τη μητέρα μου. Έλεγα στον πάτερ Προκόπη: Βρε, πάτερ Προκόπη, τι να σου πω, αρχίζω και μνησικακώ με αυτήν τη γυναίκα, τη μητέρα μου. Μέσα στον κόσμο έζησε, δεν ήξερε ούτε την υπογραφή της να βάλει – Βικτωρία, να πούμε – και έφτασε, πίστεψε με, στα μέτρα του Γέροντος Ιωσήφ! [σημ. εννοούσε τον Άγιο Ιωσήφ τον Ησυχαστή]».

Κώστας Παναγόπουλος – Πρακτορείο “ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ”

Η μνήμη του Αγίου Εφραίμ του Κατουνακιώτου τιμάται από την Εκκλησία μας κατά την 27η Φεβρουαρίου εκάστου έτους. Προτεινόμενη κύρια πηγή περί του Βίου του Αγίου:

«Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης, Έκδοση Ι. Ησυχαστηρίου Άγιος Εφραίμ, Κατουνάκια Αγίου Όρους, Α’ Έκδοση, 2000».